

Mirosław Kowalski (1939 – 2021)

Kolega Mirosław Kowalski urodził się 18 sierpnia 1939 r. w Hrubieszowie w województwie lubelskim. Do Olsztyna przyjechał wraz z rodzicami i siostrą pod koniec II wojny światowej w 1945 roku. Szkołę Podstawową Nr 2 im. Jarosława Dąbrowskiego i Technikum Budowlane ukończył w Olsztynie. Pracę w Zakładzie Energetycznym w Olsztynie zaczął 15 stycznia 1962 roku po sześcioletniej praktyce w Biurze Projektów Budownictwa Ogólnego. Swoją pracę w energetyce rozpoczął jako inspektor awaryjny, tzn. badał wszystkie awarie sieci i pisał protokoły. Później został przeniesiony do pracy w pracowni projektowej wydziału ogólnotechnicznego ZEO jako projektant. Zaprojektował wiele sieci i setki kilometrów linii przesyłowych. W 1971 roku ukończył zaoczne studia na Politechnice Warszawskiej. W pracy zawodowej z czasem awansował na stanowisko kierownika wydziału programowania i rozwoju gdzie wyszukiwał miejsca pod budowę stacji i linii zasilających wysokiego napięcia, uzgadniał projekty nowych stacji 110/15 kV, między innymi w takich miejscowościach jak Korsze, Reszel, Górowo Iławeckie, Gietrzwałd, w Olsztynie (GPZ Jaroty, GPZ Zachód, GPZ Południe i GPZ Wschód). W latach 1989-1991 pełnił funkcję dyrektora ekonomicznego a ostatnie lata pracy zawodowej był kierownikiem wydziału bhp Zakładu Energetycznego w Olsztynie.

Do Stowarzyszenia Elektryków Polskich wstąpił w 1962 roku, gdzie jako członek stowarzyszenia rozpoczął aktywną działalność społeczną. W latach 1994-1998 w czasie XXIX kadencji oraz w latach 1998-2002 XXX kadencji był prezesem olsztyńskiego oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Był inicjatorem nawiązania współpracy z energetykami litewskimi oraz organizatorem wiele technicznych wyjazdów szkoleniowych, między innymi do Hiszpani, Francji, Norwegii, Wielkiej Brytanii. W styczniu 2006 r. odszedł na emeryturę po 44 latach pracy w ZEO.

W uznaniu zasług w pracy stowarzyszeniowej w 1978 r. został odznaczony srebrną odznaką honorową SEP a w 1985 r. złotą odznaką honorową SEP. W 1986 r. otrzymał medal pamiątkowy im. prof. Pożaryskiego, w 1998 r. medal pamiątkowy im. inż. Szpotańskiego, w 2001 roku tytuł Zasłużonego Seniora. Z okazji 90-lecia SEP został odznaczony Medalem 90-lecia SEP. W 2019 roku otrzymał Szafirową Odznakę Honorową SEP z okazji 100-lecia SEP.

Podczas swojej wieloletniej karierze społecznej w SEP, pełnił następujące funkcje: przewodniczący Rady Nadzorczej Komisji Egzaminacyjnych w latach 1980-1994; członek Komisji ds. uprawnień budowlanych przy Wojewodzie Olsztyńskim w latach 1994-2001; członek Zarządu i Prezydium Oddziału w latach 1972-1994; wiceprezes Oddziału Olsztyńskiego w latach 1987-1994 i 2002-2006; członek Zarządu Głównego SEP -w latach 1994- 1998; członek Rady Prezesów w latach 1998 -2002; prezes Oddziału Olsztyńskiego SWP w latach 1994 - 2002 (XXIX i XXX Kadencja Zarządu Oddziału Olsztyńskiego).

W okresie od 03.12.1996 do 04.04.2006 prowadził Poradnię Energetyczną SEP. Poradnia Energetyczna działa od 1964 roku z przerwą 11 miesięcy w okresie od stycznia do listopada 1996.

Kolega Mirosław był długoletnim i aktywnym działaczem SEP oraz z jego ramienia członkiem rady NOT Olsztyn. Był głęboko zaangażowany w realizację celów statutowych SEP, w integrację środowiska inżynieryjno-technicznego elektryków, w organizację imprez technicznych takich jak Olsztyńskie Dni Techniki NOT Olsztyn oraz spotkań techniczno-szkoleniowych z producentami i kadrą naukową branży elektrycznej. Szczególne zaangażowanie społeczne wykazywał w zakresie inicjowania przedsięwzięć społecznych i techniczno-organizacyjnych w zakresie podnoszenia stanu technicznego elektryki i wprowadzania nowatorskich rozwiązań w sieciach i urządzeniach elektroenergetycznych. Był bezpośrednim organizatorem narad środowiskowych i konferencji na których prezentował referaty poświęcone tym zagadnieniom. Był autorem oraz brał udział w wielu programach i koncepcjach rozwoju energetyki w woj. olsztyńskim. Realizacja tych opracowań miała wpływ na unowocześnianie i intensyfikację rozwoju energetyki w regionie warmińsko-mazurskim. Przykładał dużą wagę do zadań, jakie stawały przed kadrą inżynieryjno-techniczną skupioną w kołach, które zaś sprzyjały wzrostowi autorytetu i znaczenia SEP. Niezmiernie duże znaczenie przykładał do działalności stowarzyszenia na polu integracji i koleżeńskości, co stwarzało silną więź między członkami, zakładami a stowarzyszeniem. Istotnym było również pozyskiwanie nowych członków o wysokiej pozycji i autorytecie zawodowym oraz zainteresowanie przynależnością do SEP osób zawodowo czynnych w biznesie.